

ע"פ 49198/06/17 - אביב פרץ נגד מדינת ישראל, המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 49198-06-17

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

המערער

אביב פרץ

ע"י ב"כ עו"ד פוקסברומר אלי

נגד

המשיבה

מדינת ישראל המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט שמואל הרבסט) מיום 7.5.17 בת"פ
9673-05-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשיבוש מהלכי משפט ונדון ל - 280 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וחומרת העונשים.

2. ואלה המעשים: ביום 16.10.12, בשעה 15:30, עת שירתו המערער ונאשם 2 כשוטרים במשמר הגבול במסגרת שירות חובה צבאי, התפתח עימות מילולי בינם לבין המתלון, תושב בית חנינא, בבית חנינא, לשם הגיעו במטרה לאתר אדם אשר אמור היה להיות במעצר בית. במהלך העימות המילולי, קילל המתלון את המערער ונאשם 2, וסירב לבקשתם לעזוב את המקום. במהלך העימות, אך ללא הצדקה, ריסס נאשם 2 את המתלון בגז פלפל, שפגע גם במערער. המערער ניסה לעצור את המתלון ובין השניים התפתח עימות פיסי, במהלכו נחבל המערער בפניו. לאחר המתואר לעיל ובמטרה להכשיר את השימוש הפסול בגז הפלפל ע"י נאשם 2, תיאמו המערער ונאשם 2 גרסה כוזבת, לפיה המתלון נגח בראשו במערער וכי הנאשם הזהיר את המתלון טרם השימוש בגז. השניים מסרו את גרסתם הכוזבת בהודעותיהם במשטרה, ועל בסיסן נעצר המתלון בסמוך ליום האירוע ועד ליום 6.11.12 והוגש נגדו כתב אישום המייחס לו תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובקשה למעצר עד תום ההליכים. לבסוף, שוחרר המתלון ממעצרו, לאחר שהוצג בפני בית המשפט סרט המתעד את האירוע בניגוד לגרסאות המערער ונאשם 2.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערער טוען כי המערער ביצע את העבירה בעת שהיה בגיל צעיר וכח"ל שזה עתה התגייס ליחידה שביצעה את הפעולה, ופעל תחת השפעת מפקדו, שלא הועמד לדין, ותחת השפעת נאשם 2, שהיה ח"ל ותיק. ב"כ המערער צרף, בהסכמה, בשלב הערעור את דוח הפעולה שמילא מפקדו של המערער ואת שתי חקירותיו במחלקה לחקירת שוטרים, בטענה כי יש באלה בסיס לבקר את החלטתה של המשיבה להימנע מהעמדת אותו מפקד לדין, ובאופן המפלה לרעה את המערער. עוד נטען כי בהחלטה להרשיע את המערער לא ניתן משקל ראוי לכך שרמת האשם של המערער היתה נמוכה וחלקו פאסיבי בהתנהלות כלפי מפקדו ונאשם 2, וכן לכך שלמערער עומדת טענת הגנה מן הצדק, שכן הבחירה במילוי דוח פעולה מדויק יותר היתה כרוכה בעימות עם מפקדיו וחבריו. לפיכך, כך, נטען, המערער הוא קרבן לאירוע יותר מאשר עבריין בו שכן חזר מבית החולים עם אף שבור ומרוסס בגז פלפל, והרשעתו הנה בבחינת שפיטת הש"ג. כמו כן, המתלונן חבל בעוצמה במערער ולא עמד לדין על כך. לכל אלה, יש להוסיף את תסקירו החיובי של שירות המבחן והמלצתו להימנע מהרשעתו של המערער. מדובר בצעיר נורמטיבי, שנהג להתנדב ולתרום לחברה, והוא פעל במצב בו המדינה שלחה אותו לאינטראקציה בה נחבל קשות. הוסף כי מאז מתן גזר הדין, המערער מתנדב בארגון המסייע לניצולי שואה וקשישים, לומד שנה שלישית לימודי הנדסה ותוכנה.

ב"כ המשיבה טענה כי לא מדובר באירוע הפרת סדר והתקהלות המונית. פרץ ויכוח מילולי עם מתלונן שהתחכם. למערער לא נגרם שבר באף אלא נפגע מגז הפלפל ובמהלך המעצר נגרמה לו המטומה סמוך לעין. לענין המפקד שהמסמכים בעניינו הוגשו, אותו מפקד לא שיקר בבוטות כמו המערער ולא טען ל"נגיחה" והוא לא ידע להעיד לענין סדר התנהלות האירוע והחומרה היא בהמצאת "הנגיחה", וכאמור, המפקד לא חבר להמצאה זו. כנגד המערער הוגש כתב אישום והוא אף שהה במעצר ובית משפט קמא התייחס לכך והגיע למסקנה כי לא ניתן להימנע מהרשעה מחד, אך הטיל, מאידך, עונש קל. על כן, אין מקום להתערב בגזר הדין ולהימנע מהרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 25, רווק, ללא עבר פלילי, התגייס לצה"ל בשנת 2010 ושירת כלוחם מג"ב. בשל מעורבותו בעבירה זו, שוחרר המערער משירותו הצבאי בסוף שנת 2012. מזה כשנתיים לומד הנדסה ועובד כמאבטח. המערער קיבל אחריות על ביצוע העבירה והביע צער על התנהגותו. שירות המבחן התרשם מתפקודו התקין של המערער לאורך השנים ומהעדר מעורבות נוספת בפלילים והמליץ להימנע מהרשעה ולהטיל של"צ בהיקף 200 שעות.

דין

5. דין הערעור להידחות.

הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 יעקב ביטי נ' מדינת ישראל (2006); ע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על

המעשים, הבעת חרטה מצידו, העדר הרשעות קודמות והעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים מעת ביצוע העבירה. כמו כן, יש לזקוף לטובת המערער את תסקיר שירות המבחן החיובי שתיאר אדם נורמטיבי ביסודו המגלה תפקוד תקין לאורך השנים, ולהתחשב לקולה במשך הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות בשנת 2012 ועד העמדתו לדין בשנת 2014 וגזירת דינו בשנת 2017. במהלך זמן זה המערער השלים בגרויות, סיים תואר בהנדסה ועובד כמאבטח. כמו כן, בשל ביצוע העבירה דנן, המערער נאלץ לסיים את שירותו הצבאי. באשר לחלקו בביצוע העבירה, קבע בית משפט קמא כי חלקו היה מצומצם יותר מזה של נאשם 2, שהורשע גם בתקיפה. המערער לא פעל לשיבוש מהלכי החקירה לצרכיו שלו ופעל מתוך רצון לחפות על חברו לנשק. בנוסף, האירוע התרחש בימיו הראשונים של המערער בפלוגה, שלא כמו נאשם 2 שהיה בימים האחרונים לשירותו הצבאי.

מאידך, העבירה שביצע המערער הנה חמורה. במקרה דנן, המערער פעל בצוותא עם אחר בעורמה ומתוך תכנון לתיאום גרסה כוזבת, שהובילה למעצרו של אדם למשך 3 שבועות, והעמידה אותו בסכנת העמדה לדין, הרשעה וריצוי עונש. המערער ונאשם 2 לא חזרו בהם ממעשה זה, והמתלונן ניצל אך בשל סרטון מצלמת האבטחה שהתגלה כראיה. בנסיבות אלה, הימנעות מהרשעה אינה משדרת מסר הרתעתי ראוי והולם. כמו כן, לא הוכח כי הרשעתו של המערער תוביל לפגיעה ממשית וספציפית בו באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירה בה הורשע, ולכך התייחס בית משפט קמא בגזר דינו. הכלל הוא שאין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתיד הנאשם, אלא יש להוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). באשר לערעור על חומרת העונשים שנגזרו על המערער, מדובר בעונשים המצויים ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם את העבירה שביצע המערער. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים, ובהסכמתם.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד